

BUDDHA

KAPITEL EN

SHAKYAMUNI BUDDHA

I

BUDDHAS LIV

1. Shakya-slekten bodde langs Rohini elven, som flyter mellom Himalayas sørlige fjell. Deres konge, Shuddhodana Gautama, etablerte sin hovedstad i Kapilavastu. Der bygget han et stort slott og vant folkets velvilje på grunn av sin visdom.

Dronningens navn var Maya. Hun var datter til Kongens onkel, som tilhørte den samme slekt og var konge i et nabo-distrikt.

Tyve år gikk uten at de fikk barn. Men en natt drømte Dronning Maya noe rart. Hun så en hvit elefant som gikk gjennom hennes høyre side og inn i hennes morsliv. Neste morgen var hun gravid. Kongen og landets folk så med stor glede frem til det kongelige barnets fødsel. Dronningen fulgte landets skikk og reiste hjem til sine foreldre for å føde barnet. På hjemveien hvilte hun i Lumbiniparken.

Det var en vakker vårdag med solskinn, og overalt rundt henne var det Ashoka-blomster. Henrykt strakk hun ut en hand for å plukke en gren, og i samme øyeblikk fødte hun en prins. Alle frydet seg. Himmel og Jord velsignet det kongelige barn. Denne minneverdige dag var den åttende april.

Kongens glede var uten grenser, og han kalte barnet Siddhartha, noe som betyr «Hvert ønske oppfylt.»

2. Men i Kongens slott ble dessverre lykke snart etterfulgt av sorg. Den vakre Dronning Maya døde noen få dager senere. Hennes yngre søster, Mahaprajapati, tok seg av barnet. Hun oppdrog barnet med stor kjærlighet.

En eremitt, som het Asita og bodde i et fjell ikke så langt borte, la merke til en stråleglans som omringet slottet. For ham var dette et godt tegn og han kom ned til slottet og ble vist barnet. Han forutsa: «Denne prins, hvis han forblir i slottet, vil vokse opp til å bli en stor konge og underlegge seg hele verden. Men hvis han gir opp slottslivet for å slå inn på et religiøst liv, vil han bli en Buddha, hele verdens Frelser.»

Først var Kongen glad da han hørte denne spådom, men senere begynte han å bekymre seg over muligheten for at hans eneste sønn skulle forlate slottet.

Da Prinsen var syv år gammel, begynte han sine militærstudier. Men snart gikk hans tanker i helt andre retninger. En vårdag gikk han utenfor slottet med sin far. De så en bonde som holdt på å pløye jorden, da en fugl landet på marken, tok en larve som bondens plog hadde kastet opp og fløy bort igjen. Prinsen satte seg i skyggen av et tre og begynte å tenke over dette. Han sukket:

„Akk! Dreper alle levende skapninger hverandre?”

Disse lille skapningenes tragedie gjorde et sterkt inntrykk på Prinsen, som hadde mistet sin mor så snart etter fødselen.

Dette åndelige sår ble dypere og dypere etterhvert som han vokste opp. Som et arr på et ungt tre ble menneskenes lidelser dypere og dypere inngrodd i hans sinn.

Kongens bekymring vokste da han husket eremittens spådom, og han prøvde på alle mulige måter å oppmuntre Prinsen og få ham til å tenke på andre ting. Da Prinsen ble nitten år gammel, arrangerte Kongen hans bryllup med Prinsesse Yashodhara. Hun var datter til Suprabuddha som var Lord i Devadaha Slott og den avdøde Dronning Mayas bror.

3. I ti år underholdt Prinsen seg med musikk, dans og spill i de forskjellige paviljonger, Vår-, Høst- og Regnse-song- Paviljongene, men hans tanker vendte alltid tilbake til lidelsens problem, og tankefullt prøvde han å forstå den virkelige meningen med menneskets liv.

„Slottets luksus, denne sunne kropp, denne lykkelige ungdom? Hva betyr alt dette for meg?” tenkte han. „En dag skal vi bli syke, vi skal bli gamle. Ingen kan unnsnippe døden. Stolthet fordi en er ung, i god helse og fordi en eksisterer – dette er noe alle tenksomme mennesker bør forkaste.”

„Et menneske som kjemper for sin eksistens vil naturligvis søke etter noe av verdi. Vi kan søke på to måter – en rett måte og en urett måte. Hvis vi søker på den urette måten, vil vi oppdage at sykdom, alderdom og død er uunngåelige ting, men vi søker blant de samme slags tomme, forgjengelig ting.”

„Hvis vi søker på den rette måten, vil vi forstå sykdommens, alderdommens og dødens sanne natur, og vi søker etter en mening i det som overgår alle menneskelige lidelser. I mitt lystliv synes jeg å søke på den urette måten.”

4. Slik fortsatte den åndelige kamp helt til Prinsen fikk

sitt eneste barn, Rahula, da han var tjuei år gammel. Dette må ha brakt kampen til et høydepunkt, for han bestemte seg for å forlate slottet og som en hjemløs tigger søke en løsning på sin åndelige uro. Han tok bare med seg Chandaka, hans vognstyrer, og favoritthesten, den snø-hvite Kanthaka.

Hans pine tok ikke slutt og mange djevler fristet ham: “Du bør heller reise tilbake til slottet. Du vil bli herre over hele verden.” Men han svarte at han ønsket ikke hele verden. Så barberte han sitt hode og begynte å gå mot syd bærende på en tigger-skål.

Først besøkte Prinsen eremitten Bhagava og observerte hans asketiske øvelser. Han fortsatte til Arada Kalama og Udraka Ramaputra for å lære deres metoder til å oppnå nirvana gjennom meditasjon. Men etter en stund ble han overbevist om at heller ikke disse kunne lede ham til Opplysning. Til slutt gikk han til et land som het Magadha og praktiserte askese i Uruvilva-skogen ved Nairanjana-elvens bredder. Denne elven flyter forbi Gaya-slottet.

5. De metodene han brukte var utrolig harde. Han ansporte seg selv med disse tanker: «Aldri vil noen asket, hverken i fortiden, i nåtiden, eller i fremtiden, praktisere så hardt som jeg.»

Men fremdeles kunne Prinsen ikke oppnå sitt mål. Etter seks år i skogen ga han opp øvelsene. Han tok et bad i elven og mottok en skål med melk fra Sujata, en ung pike som bodde i en nabolandsby. Hans fem venner, som hadde bodd og praktisert askese sammen med ham i disse seks år, var sjokkert over at han skulle motta melk fra en ung pikes hand. De sa at han var forfallen og forlot ham.

Nå var Prinsen alene. Han var fremdeles svak, men likevel mediterte han en stund til med fare for sitt liv, idet han sa til seg selv: «Mitt blod kan bli utmattet, mitt kjøtt kan råtne, mine ben kan falle sammen, men jeg vil ikke forlate dette stedet før jeg har fått Opplysning.»

Det var en voldsom og uforliknelig kamp. Han ble desperat og full av motsigende tanker. Svarte skygger hang over hans ånd, og han ble beleiret av alle djevlers

Shakyamuni Buddha

fristelser. Forsiktig og tålmodig undersøkte han dem og forkastet dem alle. Det var virkelig en hard strid, og hans blod fløt, hans kjøtt begynte å falle av ham og benene å brekke.

Men da morgen-stjernen viste seg i øst, var striden over. Prinsens sinn var så klart og opplyst som selve dagen. Han var blitt en Buddha. Det var den åttende desember i Prinsens femogtredevte år.

6. Fra denne tid var Buddha kjent under forskjellige navn: Noen kalte Ham Buddha, Den Perfekt Opplyste, Tathagata; noen kalte Ham Shakyamuni, Den Vise i Shakya-slekten; og andre kalte Ham Verdens Lovpriste.

Først gikk Han til Murigadava i Varanasi. Her bodde de fem tiggerne som i seks år hadde praktisert askese sammen med Ham. Til å begynne med unngikk de Ham, men etterat de hadde snakket med Ham, trodde de på Ham og ble hans første disipler. Så fortsatte Han til Rajagriha Slott og overtalte Kong Bimbisara som alltid hadde vært Hans venn. Siden vandret Han rundt omkring i landet, levde av almisser og utbredte sin lære.

Folk kom til Ham som tørste søker vann og sultne

søker mat. To store tilhengere, Sariputra og Maudgalyana og deres tusen disipler kom også til Ham.

Buddhas far, Kong Shuddhodana, som lenge hadde vært ulykkelig fordi sønnen hadde besluttet å forlate slottet og fordi han ikke hadde lykkes i å stoppe Ham, ble også Prinsens trofaste disippel. Mahaprajapati, Buddhas foster-mor, Prinsesse Yashodhara, hans kone, og alle medlemmene i Shakya-slekten begynte også å følge Ham. En mengde andre ble også Hans hengivne og trofaste tilhengere.

7. I førtifem år vandret Buddha rundt i landet og prekte og overtalte folk til å følge Hans vei. Men da Han var åtti år gammel og var ved Vaisali på veien fra Rajagriha til Shravasti, ble Han syk og forutsa at om tre måneder ville Han tre inn i Nirvana. Men fremdeles fortsatte Han å gå til Han kom til Pava, der Han ble alvorlig syk etter å ha spist noe mat Han hadde mottatt fra en smed som het Chunda. Til tross for store smerter og svakhet, nådde Han frem til Kusinagara.

Han kom til en skog med sala-trær i nærheten av slottet og la seg ned mellom to store trær. Han fortsatte å undervise sine disipler til det siste øyeblikk. Slik gikk Han rolig inn i Nirvana etter å ha fullendt sitt arbeid som den største lærer i verden.

8. Folk i Kusinagara, ledet av Ananda, en av Buddhas største disipler, kremerte Hans kropp med stor sorg og gråt.

De åtte kongene som hersket i India på den tiden, også Kong Ajatasatru, forlangte at asken skulle fordeles blant dem. Folk i Kusinagara avslo, men det oppstod strid og til slutt krig, og de bestemte seg for å følge vismannen Dronas råd om å fordele asken. Krukker med levninger og aske fra likbålet ble fordelt til de forskjellige land og det ble bygget ti store tårn for å oppbevare relikviene.

II

BUDDHAS SISTE LÆRE

1. Buddhas siste ord til disiplene mens Han lå under salatrærne var:

„Bli lys. Lit på dere selv. Vær ikke avhengig av andre. La min lære bli deres lys. Stol på den. Stol ikke på noen annen lære.”

„Gransk deres kropp: Tenk på dens urenhet. Når

dere vet at både kroppens smerter og gleder er årsaker til lidelse, hvordan kan dere da gi begjærene fritt løp? Tenk på deres „ego”; Tenk på dets forgjengelighet. La dere ikke bli villedet. Følg denne lære og alle lidelser kan unngås. Hvis dere holder fast på denne lære også etter at jeg er død, vil dere bli mine sanne disipler.”

2. „Disipler, dere må aldri glemme eller oppgi min lære. Dere må alltid ære den og ha den i sinne. Den må praktiseres. Hvis dere følger denne lære vil dere alltid være lykkelige.”

„Meningen med læren er å kontrollere sitt eget sinn. Unngå begjær, og din atferd vil være rett, ditt sinn rent og dine ord redelige. Tenk alltid på ditt livs forgjengelighet, og du vil være i stand til å motstå begjær, vrede og alt ondt.”

„Hvis du oppdager at ditt sinn er fristet og besnæret av begjær, må du undertrykke det og kontrollere det. Du må bli herre over ditt eget sinn.”

„Et menneskes sinn kan gjøre det til en Buddha eller til et dyr. Vill-ledet av feil, blir man en demon, opplyst, blir man en Buddha. Kontroll derfor ditt sinn og la det ikke avvike fra den rette vei.”

3. „Dere må respektere hverandre, følge min lære og avholde dere fra å krangle. Dere skal ikke, som vann og olje, frastøte hverandre, men, som melk og vann, blande dere med hverandre.”

“Studér sammen, lær sammen og praktiser min lære sammen. Kast ikke bort deres sinn og tid med dovenskap. Nyt Opplysningens blomster og plukk dens frukter.”

„Disipler, denne lære har jeg funnet ved selv å følge den rette vei. Jeg har undervist dere for deres egen skyld. Dere må også følge denne læren ved enhver anledning.”

„Men hvis dere forsømmer den, betyr det at dere aldri har møtt meg. Det betyr at dere er langt fra meg, selv om dere i virkeligheten er nær meg; men hvis dere aksepterer den og praktiserer min lære, betyr det at dere er nær meg, selv om dere er langt borte.”

4. „Disipler, sluttet er nær, vår avskjed er nær. Men

klag ikke. Livet er alltid skiftende. Ingen kan unngå kroppens oppløsning. Dette skal jeg nå vise med min egen død. Min kropp skal falle sammen som en råttne vogn.”

„Klag ikke forgjeves, men forstå at ingenting er uforgjengelig og lær derfra livets virkelighet. Det er umulig å ønske at det som forandrer seg ikke skal forandre seg.”

„De verdslige begjærs demon prøver alltid å lure deg. Hvis det er en slange i ditt rom, og du ønsker å sove i fred, må du først jage ut slangen. Du må jage ut den slangen som er de verdslige begjær. Du må absolutt beskytte ditt eget sinn.”

5. „Disipler, slutten er kommet, men glem ikke at døden er bare kroppens slutt. Kroppen ble født av våre foreldre og ble næret av mat. Like uunngåelig er sykdom og død.”

„Men den sanne Buddha er ingen menneskelig kropp: det er Opplysning. Et menneskes kropp må dø, men Opplysningens Visdom vil alltid eksistere. Han som bare ser min kropp, ser ikke meg. Bare han som aksepterer min lære, bare han kan virkelig se meg.”

Shakyamuni Buddha

„Etter min død skal min lære være deres lærer. Følg denne læren og dere vil være meg tro.”

„I de siste førtifem år av mitt liv har jeg ikke holdt tilbake noe av min lære. Jeg har gjort alt det jeg skulle gjøre. Jeg har ingen hemmeligheter. Jeg har lært dere alt, åpent og tydelig.”

„Kjære disipler. Dette er slutten. Om et øyeblikk skal jeg tre inn i Nirvana. Dette er min siste lære.”

KAPITEL TO

DEN EVIGE BUDDHA

I

HANS MEDLIDENHET OG LØFTER

1. Buddhas Ånd er kjærlighet og medlidenhet. Det er det gode sinn som prøver å hjelpe alle på alle mulige måter. Det er det gode sinn som lider med de lidende.

“Din lidelse er min lidelse og din lykke er min lykke”, sa Buddha. Akkurat på samme måten som en mor alltid elsker sitt barn, glemmer Han aldri denne ånd, for det er Buddhas natur å være full av medlidenhet.

Buddhas medlidenhet avhenger av menneskenes behov. Mennesker berøres av denne medlidenhet og blir opplyst. Det er på samme måten som en mor som oppdager at hun er en mor ved å elske sitt barn, og barnet, som berøres av denne kjærlighet, føler seg trygg.

Den Evige Buddha

Det er mange som ikke forstår Buddhas ånd og som fortsetter å lide av illusjoner som skyldes uvitenhet og ikke kan fri seg fra onde dåder. Med en tung byrde av onde handlinger vandrer de omkring fjell av illusjoner.

2. Tro ikke at Buddhas medlidenhet bare er for denne verden. Det er en demonstrasjon av den evige Buddhas tidløse medlidenhet som har vært virksom helt siden den dag menneskene gikk vill på grunn av uvitenhet.

Den evige Buddha viser seg alltid for menneskene i de vennligste former og bringer dem den viseste vei til befrielse.

Shakyamuni Buddha, født som en prins i Shakya-slekten, forlot sitt hjem for å leve som en asket. Han ble opplyst, prekte til folket og læren manifesterte Han med sin død.

Buddhas innflytelse er like evig som menneskenes uvitenhet er endeløs. Buddhas medlidenhet er like bunnløs som uvitenheten er dyp.

Da Buddha oppga dette verdslige liv, ga Han fire store løfter: 1) Å frelse alle mennesker. 2) Å forsage alle verdslige begjær. 3) Å søke visdom. 4) Å oppnå Opplysning. Han holdt sine løfter. Disse løfter er demonstrasjoner av den kjærlighet og medlidenhet som er grunnlaget for Buddhas natur.

3. Buddha lærte seg først å avholde seg fra å drepe levende skapninger. Han ønsket at alle mennesker skulle bli velsignet med et langt liv.

Buddha avholdt seg fra å stjele. Han ønsket at alle mennesker skulle ha det de trengte.

Buddha avholdt seg fra hor. Han ønsket at alle mennesker skulle få erfare den rene ånds velsignelse og ikke lide av umettelige begjær.

Buddha avholdt seg fra å lyve. Han ønsket at alle mennesker skulle få erfare den åndelige ro som følger av å holde seg til sannheten.

Han avholdt seg fra å være tvetunget. Han ønsket at alle mennesker skulle få erfare gleden i vennskap.

Den Evige Buddha

Han avholdt seg fra å baktale andre. Han ønsket at alle mennesker skulle få erfare den sinnsro som følger av å leve i fred med andre.

Han unngikk unyttig snakk. Han ønsket at alle skulle få erfare den velsignelse som følger med gjensidig forståelse.

Buddha, som alltid prøvde å leve i overensstemmelse med sine idealer, unngikk griskhet. Med denne dyd ønsket Han at alle skulle være uten grådighet.

Han unngikk vrede og ønsket at alle mennesker skulle være fulle av kjærlighet for hverandre.

Han prøvde å unngå uvitenhet og Han ønsket at alle mennesker skulle forstå og ikke ringeakte loven om lidelsens årsaker.

Slik omfatter Buddhas medlidenhet alle mennesker og Han ønsker intet annet enn at alle skal være lykkelige. Han elsker alle mennesker på samme måten som foreldre elsker sine barn, og Han ønsker at alle skal kunne krysse illusjonenes vide sjø.

II

BUDDHAS HJELP OG FRELSE

1. Det er meget vanskelig for at de ord som Buddha talte på Opplysningens bredd skal nå de menneskene som holder på å drukne i illusjonenes sjø. Derfor kommer Buddha i møte og viser dem frelsens vei.

„Nå skal jeg fortelle dere en lignelse”, sa Buddha.

„En gang begynte huset til en rik mann å brenne. Mannen hadde vært ute og da han kom hjem så han at barna var så opptatte av deres lek at de ikke hadde lagt merke til ilden. Faren skrek til dem at de skulle løpe ut av huset, men de aktet ham ikke.

Faren skrek igjen, „Barn. Jeg har noen flotte leketøy til dere. Kom og ta dem.” Denne gang hørte de ham og de løp ut av det brennende huset.

Denne verden er et brennende hus. Folk er ikke klar over at huset brenner og Buddha kommer dem i møte med sin medlidenhet for å vise dem hvordan de kan reddes.”

2. Buddha sa: «Jeg skal fortelle dere en annen lignelse. Det var en gang en eneste sønn til en rik mann som forlot sitt hjem og ble meget fattig.

Faren reiste lange distanser for å finne sønnen, men til tross for store anstrengelser var letingen forgjeves.

Flere tiår senere vandret sønnen, som nå var blitt helt elendig, nær farens hjem. Faren gjenkjente ham straks.

Han hoppet høyt av glede og sendte ut en tjener for å lede ham hjem. Men sønnen stolte ikke på tjeneren og nektet å bli med.

Faren sendte igjen ut en tjener for å tilby ham penger hvis han gikk med på å bli tjener i herrskapsboligen. Sønnen aksepterte tilbudet og ble tjener i farens hus.

Faren forfremmet ham gradvis og gjorde ham en dag til forvalter over hele eiendommen og formuen, men fremdeles gjenkjente ikke sønnen faren.

Faren var glad for at sønnen var så trofast, og da hans eget liv begynte å nærme seg slutten, kalte han til

seg alle slektninger og venner og sa: «Venner, dette er min eneste sønn. Han er den sønn jeg har søkt i så mange år. Fra nå tilhører hele min eiendom og formue ham.»

Sønnen ble meget overrasket da han hørte farens utsagn og sa: «Ikke bare har jeg gjenfunnet min far, men også disse rikdommer tilhører meg.»

Den rike mannen i denne lignelsen symboliserer Buddha og den omstreifende sønn symboliserer alle mennesker. Buddhas medlidenhet omfatter alle med samme kjærlighet som en far har for sin eneste sønn. Med denne kjærlighet leder Buddha alle og viser dem veien til Opplysningens rikdommer.

3. Buddhas medlidenhet er like stor for alle. På samme måten som forskjellige planter mottar regn på forskjellige måter, blir mennesker med forskjellige naturer velsignet på forskjellige måter.

4. Foreldre elsker alle sine barn, men for et sykt barn viser de en spesiell ømhet.

Buddhas medlidenhet er like stor for alle, men er

Den Evige Buddha

uttrykt med spesiell ømhet for dem som på grunn av deres uvitenhet bærer tyngde byrder av synd og lidelse.

Solen står opp i øst og tar bort denne verdens mørke uten spesielle fordommer mot, eller favorisering av, noen land. På samme vis omfatter Buddhas medlidenhet alle mennesker. Han oppmuntrer dem til å gjøre rett og ikke å synde. På den måten tar Han bort uvitenhetens mørke og leder menneskene til Opplysning.

Buddha er medlidenhetens far og kjærlighetens mor. Buddha gjør alt Han kan for menneskene, og uten denne medlidenhet og kjærlighet kan de ikke frelses. Alle mennesker er Buddhas barn og må bli vist hvordan de kan frelses.

III

DEN EVIGE BUDDHA

1. Folk tror vanligvis at Buddha ble født som en prins og at Han lærte veien til Opplysning som en tigger. Men sannheten er at Buddha alltid har eksistert i denne verden, uten begynnelse og slutt.

Som Den Evige Buddha har Han kjent alle mennesker og gjort alt for å frelse dem.

Det er ingen falskhet i Buddhas lære, for Buddha kjenner alle ting som de er.

Det er virkelig meget vanskelig å forstå verden som den er, for selv om noe synes sant, så er det falskt, og noe som synes falskt, er sant. Uvitende mennesker kan ikke forstå denne verden.

Bare Buddha forstår fullstendig verden som den er. Buddha sier aldri at noe er falskt eller sant, men viser verden som den er.

Buddha lærer: „Alle mennesker bør, i samsvar med deres natur, atferd og tro, plante dydenes røtter.”

2. Buddha instruerer ikke bare med ord, men også med sitt liv. Selv om Hans liv er endeløst, bruker Han sin død for å oppvekke begjærlige mennesker.

„Mens en doktor var ute, drakk hans barn ved uhell noe gift. Da han kom hjem, la han merke til deres sykdom og fant en motgift.

Noen av barna, som ikke var så alvorlig syke, drakk motgiften og ble friske. Men de andre var så syke at de nektet å drikke.

Doktoren elsket barna og han bestemte seg derfor for å ta et drastisk tiltak. Han sa til dem: «Jeg skal dra ut på en lang reise. Jeg er en gammel mann og kan dø når som helst. Hvis dere hører om min død, må dere drikke denne motgiften og bli friske.» Så startet han reisen. Etter en stund sendte han en budbringer som sa til barna at deres far var død.

Da barna mottok dette budskap, ble de meget triste og tenkte at nå var det ingen til å ta seg av dem. Midt i deres dype sorg og fortvilelse kom de i hug farens siste ord. De drakk medisinen og ble friske.

Vi må ikke fordømme faren fordi han på dette vis lurte sine barn. Buddha likner på denne faren. Også Han bruker liv og død for å frelse dem som er besnæret av begjær.

KAPITEL TRE

BUDDHAS FORM OG HANS DYDER

I

BUDDHAS TRE FORMER

1. Forsøk ikke å finne Buddhas form eller skikkelse. For hverken form eller skikkelse er den virkelige Buddha. De som oppnår Opplysning er de som virkelig ser Buddha.

Hvis det er noen som tror at de har sett Buddhas edle skikkelse og sier at de har sett Ham, vit at det er en feil som skyldes deres øynes uvitenhet. For ingen kan se Buddhas virkelige form. Ingen kan forstå Buddhas virkelige form selv med den beste tegning av Hans skikkelse. Det er ikke mulig å beskrive Ham med ord.

Selv om vi snakker om Hans form, så har Den Evige Buddha ingen bestemt form. Men Han kan åpenbare seg selv i de fineste former.

Derfor, hvis noen tydelig ser Buddhas skikkelse, men ikke gjør seg avhengig av denne skikkelsen, da har de virkelig evnen til å se Buddha.

2. Buddhas legeme er Opplysning, og fordi det er evig kan det aldri ødelegges. Det er ikke et fysisk legeme som ernæres av mat. Det er et sterkt legeme ernært av Visdom. Buddha har aldri frykt eller sykdom. Han er uforanderlig til evig tid.

Buddha vil derfor aldri forsvinne så lenge det er Opplysning. Opplysning viser seg som et lys som vekker folk til et nytt liv og hjelper dem til å bli gjenfødt i Buddhas land.

De som fatter dette, blir Buddhas barn. De bevarer Hans lære, ærer den og overleverer den til neste generasjon. Intet er mer mirakuløst enn Buddhas kraft.

3. Buddha har et trefoldig legeme. En form er essens, eller Dharma-kaya. En annen form er Mulighet, eller Sambhoga-kaya. Og den tredje er Åpenbaring, eller Nirmana-kaya.

Dharma-kaya er selve lærens substans. Det er denne verdens virkelige Sannhet og den Visdom som fatter alt dette.

Selve læren er Buddha, og derfor har Buddha hverken farge eller form. Han kommer ikke og går ikke. Som den blå himmel er Han overalt. Fordi Han er alle ting, mangler Han ingenting.

Han eksisterer ikke fordi folk tror at Han eksisterer. Han forsvinner ikke selv om folk glemmer Ham. Han viser seg ikke når folk er lykkelige og går ikke bort når folk er uoppmerksomme eller dovre. Buddha er ikke påvirket av menneskelige tanker.

Buddhas legeme fyller hvert hjørne av denne verden og rekke overalt. Det er uendelig, uavhengig av folks tro eller tvil på Hans eksistens.

4. Sambhoga-kaya betyr at den formløse Buddha vil vise seg som form, gi løfter, bli født og dø og åpenbare sitt navn for å frelse menneskene fra deres lidelser.

Buddhas Form Og Hans Dyder

Medlidenhet er dette legemets Essens, og Buddha bruker alle mulige måter for å frelse menneskene. Lik en ild som brenner alt, vil Han brenne alle begjær. Lik en vind som blåser bort alt støv vil Han blåse bort alle lidelser.

Nirmana-kaya betyr at for å fullkommengjøre Buddhas frelse, åpenbarte Han seg i denne verden i en menneskelig kropp i samsvar med menneskenes natur. Han ble født, forlot sitt hjem, forsaget denne verden og oppnådde Opplysning. Han brukte alle mulige måter, også sykdom og død, for å lede menneskene.

Buddhas form er opprinnelig en Dharma-kaya, men fordi hvert menneskes natur er forskjellig, viser Buddha seg i forskjellige former. Selv om Buddhas former varierer i samsvar med menneskenes forskjellige begjær, atferd og kapasiteter, er sannheten som Han viser kun en.

Buddha har et trefoldig legeme, men det har et formål. Og dette formål er å frelse menneskene.

Buddha har et umåtelig edelt legeme, som åpenbarer seg på flere vis, men dette legeme er ikke Buddha.

Buddha har ingen kropp. Buddha legemliggjør Opplysningen, fyller alt og viser seg for dem som ser Sannheten.

II

BUDDHAS ÅPENBARING

1. Det er sjeldent at Buddha åpenbarer seg i denne verden. Når Han viser seg, oppnår Han Opplysning, introduserer læren, avkutter nettet av tvil, river opp begjærenes røtter og stenger det ondes fontene. Fullstendig uhindret vandrer Han gjennom denne verden. Det største gode er å ære Buddha.

Buddha viser seg i denne verden for å introdusere læren og velsigne alle mennesker. Fordi Han ikke kan forlate de lidende mennesker, viser Han seg i denne lidelsenes verden.

Det er meget vanskelig å introdusere læren til en verden som er full av ufornuft og urettferdigheter, en verden der folk forgjeves kjemper med sine begjær. Buddha møter alle disse vanskeligheter med sin store kjærlighet og medlidenhet.

2. Buddha er alle menneskers gode venn. Når Buddha

møter et menneske som lider under en byrde av begjær, føler Han medlidenhet og tar byrden på sine egne skuldre.

Buddha er denne verdens beste lærer. Når Han møter et menneske som lider av illusjoner, tar Han bort mørket med Visdommens lys.

På samme måten som en kalv ikke fjerner seg fra moren, ønsker heller ikke de som har forstått Buddhas lære å fjerne seg fra Buddha. Hans lære bringer dem evig lykke.

3. Når månen går ned, sier folk at månen har forsvunnet fra himmelen. Når månen skinner, sier folk at månen er kommet ut. Men månen hverken forsvinner eller kommer ut. Den er alltid i himmelen. Buddha er lik månen. Han hverken oppstår eller forsvinner. Han bare gjør slik for å lære menneskene.

Folk kaller en månefase fullmåne og en annen fase kaller de halvmåne. I virkeligheten er månen alltid rund. Den er hverken tiltagende eller avtagende. Buddha er akkurat som månen. I menneskenes øyne synes Buddha å forandre seg, men i virkeligheten er Buddha uforanderlig.

Månen viser seg overalt, over byer, over landsbyer,

over fjell, over elver. Vi kan se den i dammen, i vannkrukken og i en dråpe fugg i lauvet. Hvis et menneske spaserer et hundre kilometer, går månen med. Månen synes å forandre seg, men i virkeligheten forandrer den seg aldri. På samme måten følger Buddha menneskene og åpenbarer seg i utallige former, men Han eksisterer i all evighet og er uforanderlig.

4. Det at Buddha viser seg og forsvinner har sine årsaker: Når tilstandene er gunstige, viser Han seg. Når tilstandene er ugunstige, synes Han å forsvinne fra denne verden.

Buddha synes å vise seg og forsvinne, men i virkeligheten gjør Han det ikke. Når vi vet dette, må vi følge den rette vei og oppnå Opplysning uten å bli trist og forvirret av Buddhas tilsynelatende forandringer eller av denne verdens skiftende tilstander.

Det er allerede blitt forklart at Buddha har ingen fysisk kropp og at Buddha er Opplysning. Vi kan tenke oss legemet som en beholder. Hvis denne er fylt med Opplysning, kan den kalles Buddha. Derfor, hvis noen avhenger av Buddhas fysiske kropp og klager over Hans forsvinning, vil de aldri kunne se den sanne Buddha.

I virkeligheten er alle tings sanne natur hevet over slike forskjeller som fødsel og død, å gå og komme og godt og ondt. Alle ting er uten substans og ensformige.

Slike forskjeller er forårsaket av fordømmene til dem som ser. Buddhas sanne form hverken viser seg eller skjuler seg.

III

BUDDHAS DYDER

1. Buddha blir respektert for sine fem dyder: fremragende atferd, fremragende synspunkt, perfekt visdom, fremragende læremåte og styrke til å lede folk til å praktisere Hans lære.

I tillegg har Buddha åtte andre åndsevner. De er: 1. Hans evne til å bringe mennesker gagn og lykke. 2. Han kan bringe gagn straks. 3. Hans evne til å skjelne mellom godt og ondt, rett og urett. 4. Han kan vise menneskene den rette veien til Opplysning. 5. Hans evne til å lede alle mennesker den samme vei. 6. Hans evne til å unngå stolthet og skryt. 7. Hans evne til å gjøre det Han sier, og til å forklare det Han har gjort. 8. Hans evne til å fullføre sine løfter uten å være i villrede.

Buddha bevarer sin ro gjennom meditasjon. Han har

medlidenhet og kjærlighet for alle. Han har sinnsro og den lykke som bare kan være en følge av et rent hjerte.

2. Buddha er både far og mor til alle mennesker i denne verden. I seksten måneder etterat et barn er født, må foreldrene snakke til det på barne-språk. Gradvis lærer de det å snakke som en voksen. På samme måte underviser Buddha menneskene med ord som de kan forstå og åpenbarer seg på en måte som de kan forstå og leder dem til et fredelig og trygt sted å bo.

Det som Buddha sier på sitt språk mottar folk og assimilerer i samsvar med deres natur og alle gleder seg fordi de tror at det var sagt spesielt for dem.

Buddhas forstand overgår all menneskelig tanke. Ord kan ikke klargjøre. Kun lignelser kan gi antydninger.

Ganges-elven blir ofte skitnet til av skilpadder, fisk, hester og elefanter. Men elven flyter videre ren og uforstyrret. Buddha er lik denne elven. Selv om andre lærers skilpadder og fisker kappes og svømmer omkring, flyter Buddhas lære videre ren og uforstyrret.

3. Buddhas Visdom er perfekt, unngår ytterliggånheter og følger middelveien. Den overgår alle ord, forstår øyeblikkelig alle menneskelige tanker og alt i denne verden.

På samme måte som himmelens stjerner reflekteres i den stille sjø, reflekteres alle menneskers tanker, følelser og alt annet i Buddhas Visdom. Det er derfor Buddha blir kalt Den Allvitende.

Buddhas Visdom forfrisker alle menneskers sinn, gir dem lys og lærer dem denne verdens mening og årsaksforhold. Det er virkelig kun med hjelp av Buddhas Visdom at denne verden kan bli forståelig.

4. Buddha åpenbarer seg ikke alltid som en Buddha. Av og til viser Han seg som en demon, av og til som en kvinne, en gud, en konge eller en statsmann. Av og til viser Han seg i en bordell eller i en spillebule.

Under en epidemi kan Han åpenbare seg som en lege. I krigstider preker Han overbærenhet og medlidenhet for de lidende. Til dem som tror at ting er evigvarende preker Han forgjengelighet og usikkerhet. Stolte og egoistiske mennesker preker Han ydmykhet og selvoppgivelse. Han viser dem som er fanget i de verdslige begjærenes vev denne verdens elendighet.

Buddhas arbeid er å åpenbare Dharma-kayas sanne essens i alle denne verdens ting. Slik skal Buddhas barmhjertighet flyte ut fra denne Dharma-kaya og gi evig liv og frelsens grenseløse lys.

5. Denne verden er lik et hus i brann. Folk er omgitt av uvitenhetens mørke og forstyrres av sinne, sjalusi, misunnelse og alle slags begjær. De er som barn som trenger en mor. Alle er avhengige av Buddhas barmhjertighet.

Buddha er virkelig den helligste blant alle hellige personer. Han er hele verdens far. Alle mennesker er Hans barn. De er ivrig opptatt av denne verdens nytelser, og er ikke i stand til å fatte at verden er i brann. Det er overalt fryktelige lidelser, sykdom og død.

Buddha forstod at denne verden full av illusjoner er et brennende hus. Han forlot det og fant ro i skogen. Der sa Han: «Denne verden tilhører meg. Alle levende skapninger i denne verden er alle mine barn. Det er bare jeg som kan frelse dem fra den endeløse lidelse.»

Fordi Buddha er lærens store konge, kan Han preke til alle mennesker som Han vil. Buddha åpenbarer seg i denne verden for å velsigne alle mennesker. For å frelse dem fra lidelse, preker Han til dem, men folk er så opptatt av deres griskhet at de hører Ham ikke.

Men alle dem som hører og gleder seg over læren, er fri fra denne verdens illusjoner. Buddha sa: «Gjennom tro kan folk fatte min lære. De kan ikke forstå min lære kun med deres egen visdom.» Derfor må en lytte til Buddhas ord og praktisere dem.